

Szentesi-Zöldi László: Kutyakomédia

2023 szeptember 27. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az ellenzék működése siralmas, elégtelen, hogy pontosan idézzük a roppant értékes forrást: kutyakomédia a javából.

Régóta töprengek azon, valóban fontos-e, hogy egy pártnak, mozgalomnak saját történetei legyenek. Politológusoknak, elemzőknek egyértelmű a helyzet, el is mondják mindig: aki nem tud érthetően, mindenkinek világosan üzeni a magyar társadalomnak, elmulasztja a valódi párbeszédet, így lépéshátrányba kerül. Orbán Viktor tegnapi parlamenti beszédében mindenesetre sorjáztak a konkrétumok. Szót ejtett hazánk energiatülségének felszámolásáról, elsorolta a nyári intézkedéseket, de beszélt erkölcsi kötelelességeinkről, az ország politikai, gazdasági életének jobbításáról is.

Gondolhatnánk, hogy parlamenti belépőnek bármely miniszterelnököt elégendő a konkrétumok számbavétele, de aki megelégszik ezzel, és pontot tenne a történet végére, talán nem hallgatta végig az ellenzéki kommentárokat. Ezek ugyanis visszavezetnek bennünket kiinduló tételünkhöz. Akinek ugyanis nincs saját témája, valamint nem veszi a fáradságot, hogy elképzeléseit összevesse a valósággal, óhatatlanul lemarad a tematizálásban. Aki pedig nem tematizál, hátraszorol a politikai versenyfutásban. Az ellenzéknek egyetlen terepe marad arra, hogy egyáltalán állítsanak valamit: szidalmazzák a kormányt, rendszerint esetlegesen és igazságtalanul persze, ahogyan megszokták. Esetleg elsorolják a maguk szívfájdalmait, amelyek azonban nem feltétlenül érdeklik az embereket.

Érdemes volna tételesen sorra venni a kifogásokat, de hely és idő hiányában ezeket eltekintünk. Mindenesetre tény, hogy tegnap a Jobbiktól a DK-ig a régi slágereket tették fel az ellenzéki lemezlovasok. A nagy ellenzéki buliban továbbra is az a téma, hogy a kormány ötszázezer migránst szabadítana az országra (miközben mindenki pontosan tudja, hogy az unióban azon kevés államok közé tartozunk, ahol az illegális bevándorlóknak nem terem babér). Az is elhangzott, hogy kár kekeckedni a svédekkel a NATO-csatlakozás miatt (miközben éppen ki bírálnak alap nélkül, folyamatosan, gusztustalanul minket). Az MSZP elnöke az ismert magyar pornósztárra hivatkozott forrásként, majd megállapította, hogy fideszes kutyakomédia zajlik, Szabó Tímea pedig Rákosihoz hasonlította a magyar kormányfőt. Szóba került az élelmiszer-önrendelkezés, a pandémia elleni küzdelem és ezernyi olyan téma, amelyek még csak tételesen sem kapcsolódnak a miniszterelnöki megnyitóhoz.

Ezernyi szó, nulla cselekvés. Ha ennyit tud az ellenzék, kezdjük kapisgálni, miért szereznek rendre egyharmadot 2010 óta. Tényleg az a helyzet, hogy saját témái ebben az országban jelenleg csak a kormánypártoknak akadnak. Az ellenzék működése siralmas, elégtelen, hogy pontosan idézzük a roppant értékes forrást: kutyakomédia a javából.

Nem az a gond, hogy rossz hangot ütnek meg. Az sem, ahogyan megpróbálnak összekaparni valamit érvként maguknak. Mint ahogyan az sem oszt és szoroz önmagában, hogy éppen ki beszél az ellenzéki padosorokból (ennek már régóta semmi jelentősége): a baj – számukra – pusztán annyi, hogy vesztesnek látszanak. Ahogyan azok is. Munka helyett a homokozóban ütogetik egymást kislapáttal, az eszetlenebbje még dömpferrel is fejbe vágja önmagát. Szerintem ez nem politikai helymunka, hanem önsorsrontás. Úgy látszik, teljesen reménytelen, hogy mostanában értelmes, konstruktív módon hozzájáruljanak a nemzeti sorskérdésekhez, így aztán marad a kormány, amely viszont remekül felülkerekedik a rakoncátlankodó nebulókon. Most itt tartunk. Bocsanatot kérek az érintettektől, de szerintem egyelőre itt is maradunk.

Borítókép: Gyurcsány Ferenc az Országgyűlés plenáris ülésén (Fotó: MTI/Máthé Zoltán)

Szentesi-Zöldi László - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
